

JAK JSME NAKUPOVALI ZA HUMNY - I I.

ÁšterÁ½, 02 leden 2007

Ano, jsem také pamětník "nakupovacích zájezdů", ale máje matku Němku, tzn. přítelkyni v NDR (bohužel), ani nákupní cesty se u nás doma neprošly. Boty, záclony, ložní prádlo, modely vláček, ořechy, pudinky a jemný sypký cukr, to vše bylo dodáváno přímo do domu. Možná i proto mě vůbec nelákaly a nelákají cesty do Polska ani jinam.

Ono taky z přípravy okolí je to z ruky a čas je mi dražší než ušetřených pár korun. Teď jen vybavila jedna příhoda.... (vypráví kolegyně z práce):

Alenka Ch. (konverzační): a tak jsem si v tom Polsku koupila úžasné botičky, hezké, pohodlné, hned dva páry. Dala jsem je do auta do kufru a když jsme se podívat je šli po něm. Když jsme se vrátili na parkoviště, zjistili jsme, že auto někdo ukradl i s těmi botičkami. Málem jsem to oběhla, ty boty mě mrzí dodnes. Já (nevědomě vám ukradli auto a tobě bylo líto bot? Alenka Ch. (s ledovým klidem): to auto nebylo naše, my tam byli se známými.... Takže asi tak.... :-)))

Srdce nám zdravím všechny "pamětníky" Děkujeme